

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Pavel Starciuc

(art. 264¹ alin. (4) Cod penal)

(Dosarul nr. 1ra-333/2023
Nr. PIGD 1-20002567-01-1ra-22022023)

Recurs inadmisibil. Instanța de apel a motivat suficient de ce probele administrate nu permit constatarea stării de ebrietate alcoolică cu grad avansat necesare pentru aplicarea art. 264 ¹ alin. (4) Cod penal.
--

12 octombrie 2026

Au examinat anterior cauza judecătoreii:

Instanța de fond: Victoria Bogomolova

Curtea de apel: Galina Vavrin, Ion Dănăilă, Tudor Berdilă, Ruslan Petrov, Natalia
Bondarenco, Serghei Pilipenco

Curtea Supremă de Justiție: Nadejda Toma, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion
Guzun, Victor Boico

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Pavel Starciuc, în numele legii,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,

Leonid Chirtoacă,

Alexandru Negru, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. Pavel Starciuc s-a născut în anul 1995 în r-nul Cantemir. El a fost apărât de avocații Serghei Rusev și Mihail Stoian.

2. Pavel Starciuc a fost învinuit că, la 25 mai 2019, în jurul orei 03:15, a condus automobilul de model „BMW 520i” pe traseul R-34, în sensul giratoriu din or. Cantemir, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport prin [sentința](#) Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 04 august 2017 și aflându-se în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat. După stoparea sa de către colaboratorii poliției, testarea alcoolscopică a indicat o concentrație de 0,30 mg/l alcool în aerul expirat. Neacceptând rezultatul, acesta a solicitat examinarea medicală cu recoltarea probelor biologice. Potrivit procesului-verbal de examinare medicală din 25 mai 2019, concentrația alcoolului etilic în sânge constituia 0,66 g/l, valoare care corespunde stării de ebrietate alcoolică cu grad avansat. Acțiunile sale au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

3. În prima instanță cauza penală a fost examinată în procedură generală. La 20 ianuarie 2021, prin [sentința](#) Judecătorei Cahul, sediul Cantemir, Pavel Starciuc a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate și condamnat la șase luni de închisoare. Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de un an. Instanța a reținut că vinovăția inculpatului era confirmată prin procesul-verbal de constatare a conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 25 mai 2019 și prin tichetul Drager Alcotest 6810, care indicau o concentrație de 0,30 de mg/l alcool în aerul expirat. Totodată, potrivit procesului-verbal al examinării medicale nr. 29 din 25 mai 2019, concentrația alcoolului etilic în sângele inculpatului constituia 0,66 g/l, valoare care corespunde stării de ebrietate alcoolică cu grad avansat. Prima instanță a respins susținerea inculpatului potrivit căreia i-ar fi fost refuzată posibilitatea de a se deplasa la Chișinău pentru prelevarea probelor biologice. Aceasta a reținut că, potrivit regulamentului aplicabil, persoana este însoțită la cea mai apropiată instituție medicală abilitată. În consecință, lui Pavel Starciuc i-au fost prelevate două probe de sânge la Spitalul Raional Cantemir. În privința neconcordanței referitoare la numele indicat în Raportul nr. 01-12/682 din 17 iunie 2019 al Dispensarului Republican de Narcologie, instanța a constatat că aceasta

reprezenta o eroare materială. Eroarea a fost corectată ulterior prin Raportul nr. 01-12/874 din 2 august 2019, care a confirmat pentru Pavel Starciuc aceeași concentrație de 0,66 de g/l alcool în sânge. Instanța a mai reținut că probele biologice au fost prezentate în două eprubete, fiind examinată una dintre acestea.

4. La 17 februarie 2021, avocatul Serghei Rusev, în interesele lui Pavel Starciuc, a depus apel nemotivat, iar la 02 aprilie 2021 a depus apel motivat. El a solicitat repunerea în termen a apelului, casarea sentinței și emiterea unei noi hotărâri, prin care Pavel Starciuc să fie achitat, deoarece nu au fost întrunite elementele constitutive ale infracțiunii. Apărarea a contestat admisibilitatea și veridicitatea rezultatului de 0,66 de g/l alcool în sânge, susținând că organul de urmărire penală a tergiversat examinarea cererii de repetare a analizei și nu a asigurat verificarea celei de-a doua probe biologice. De asemenea, a invocat neconcordanța numelui de familie din primul raport de laborator („Stanciuc” în loc de „Starciuc”) și a contestat rezultatul Drager de 0,30 mg/l, prin raportare la marja de eroare a aparatului. Aceste circumstanțe puneau la îndoială suficiența probelor pentru stabilirea stării de ebrietate alcoolică cu grad avansat, solicitând achitarea inculpatului sau, subsidiar, constatarea caracterului contravențional al faptei.

5. La 18 mai 2021, [Curtea de Apel Cahul](#) a repus în termen apelul și l-a respins. Instanța a reținut că vinovăția inculpatului este confirmată prin rezultatul testării alcoolscopice de 0,30 mg/l, procesul-verbal de constatare a conducerii în stare de ebrietate, procesul-verbal al examinării medicale nr. 29, rezultatul determinării alcoolemiei de 0,66 g/l și declarațiile colaboratorilor de poliție, apreciate în coroborare. Referitor la concentrația de 0,66 g/l alcool în sânge, instanța a constatat că au fost prelevate două probe biologice, iar examinarea uneia dintre acestea a confirmat starea de ebrietate alcoolică cu grad avansat. Menționarea numelui „Stanciuc” în loc de „Starciuc” în raportul de expertiză a fost apreciată drept o eroare materială, înlăturată ulterior printr-un raport de corectare. Instanța a mai reținut că imposibilitatea examinării repetate a celei de-a doua probe nu este imputabilă organului de urmărire penală, deoarece termenul legal de păstrare a acesteia expirase. Totodată, s-a constatat că au fost întreprinse demersuri pentru verificarea posibilității unei reexaminări și că dreptul inculpatului la un proces echitabil nu a fost afectat. Au fost respinse și criticile referitoare la procedura testării cu aparatul „Drager”. Instanța a constatat că testarea a fost efectuată de un agent abilitat, iar eventualele nereguli invocate nu au fost consemnate la momentul efectuării acesteia. De asemenea, s-a reținut că marja de eroare a aparatului nu influențează soluția cauzei, întrucât concentrația de 0,66 g/l alcool în sânge confirma, în mod independent, starea de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

6. La 13 iulie 2021, avocatul Serghei Rusev, în interesele lui Pavel Starciuc, a depus recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală. Recurentul a solicitat casarea deciziei și emiterea unei noi hotărâri, prin care Pavel Starciuc să fie achitat, deoarece nu au fost întrunite elementele constitutive

ale infracțiunii. Apărarea a susținut că instanțele au stabilit greșit vinovăția lui Pavel Starciuc, deoarece nu au examinat și nu au răspuns tuturor argumentelor apărării, în special celor privind respectarea procedurii de contestare a rezultatului examinării alcoolscopice și medicale. Dreptul inculpatului de a contesta rezultatul examinării medicale a fost încălcat, întrucât acesta a contestat rezultatul de 0,66 g/l imediat după ce i-a fost comunicat, la 22 august 2019, și a solicitat examinarea repetată. Procurorul a transmis cererea abia la 28 august 2019, iar organul de urmărire penală s-a adresat Centrului de Medicină Legală la 03 septembrie 2019, când termenul de păstrare a celei de-a doua probe era deja pe cale de expirare. Autoritățile au tergiversat nejustificat examinarea cererii și nu au întreprins măsurile necesare pentru efectuarea unei analize repetate. Recurentul a contestat valabilitatea rezultatului de 0,66 g/l, deoarece primul raport indica numele „Stanciuc Pavel”, iar ulterior a fost emis un alt raport cu numele „Starciuc Pavel”. În aceste condiții, nu există certitudinea că probele analizate sub numele „Stanciuc Pavel” îi aparțineau inculpatului. Avocatul a invocat marja de eroare a aparatului de $\pm 0,02$ mg/l și a susținut că, în cazul luării în calcul a acesteia, concentrația ar putea constitui 0,28 mg/l, valoare care nu atrage răspunderea penală. Apărarea a susținut că fapta ar putea constitui cel mult contravenția prevăzută de art. 233 alin. (1) Cod contravențional.

7. La 24 ianuarie 2022, [Curtea Supremă de Justiție](#) a admis recursul, a casat integral decizia și a trimis cauza la rejudecare. Instanța de recurs a reținut că instanța de apel nu a examinat complet și efectiv argumentele apărării, în special cele privind tergiversarea comunicării rezultatului examinării medicale, imposibilitatea efectuării examinării repetate a celei de-a doua probe de sânge și consecințele contestării rezultatului de 0,66 de g/l. Instanța de apel nu s-a expus suficient asupra argumentului referitor la marja de eroare a aparatului „Drager” și la posibilitatea ca rezultatul de 0,30 de mg/l să fie inferior pragului penal. Curtea Supremă de Justiție a constatat o motivare insuficientă a deciziei și a dispus casarea acesteia și rejudecarea cauzei.

8. Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 27 iulie 2022, Pavel Starciuc a fost anunțat în căutare. (f.d. 73, Vol II)

9. La 31 octombrie 2022, [Curtea de Apel Cahul](#) a admis apelul declarat în interesele lui Pavel Starciuc, a casat sentința și a pronunțat o nouă hotărâre. Procesul penal intentat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal a fost încetat, instanța reținând că fapta constituie contravenția prevăzută de art. 233 alin. (1) Cod contravențional. Procesul contravențional a fost încetat din cauza intervenirii prescripției răspunderii contravenționale. Instanța a constatat că proba privind examinarea medicală a sângelui nu poate fi pusă la baza condamnării, deoarece inculpatului nu i-a fost asigurată posibilitatea efectivă de a contesta rezultatul examinării prin analiza repetată a celei de-a doua probe biologice. Excluzând această probă și aplicând marja de eroare prevăzută pentru aparatul „Drager”, instanța a reținut că rezultatul de 0,30 mg/l nu dovedește existența stării de ebrietate alcoolică cu grad avansat. În consecință, a apreciat că fapta nu

întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, ci ale contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod contravențional. Procesul penal a fost încetat pe motiv că fapta constituie contravenție, iar procesul contravențional a fost, la rândul său, încetat ca urmare a expirării termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

10. La 06 februarie 2023, procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, a depus recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală. Recurentul solicită casarea deciziei și menținerea sentinței. Acuzarea consideră că instanța de apel a exclus neîntemeiat procesul-verbal nr. 29 din 25 mai 2019 privind examinarea medicală a lui Pavel Starciuc. Potrivit acuzării, după contestarea rezultatului alcotestului, de la acesta au fost prelevate probe biologice, iar prin Raportul nr. 01-12/682 din 17 iunie 2019 s-a stabilit o concentrație a alcoolului etilic în sânge de 0,66 g/l. Deși raportul conținea o eroare materială privind numele persoanei examinate, aceasta a fost corectată prin Raportul nr. 01-12/874 din 2 august 2019, care a confirmat același rezultat. Procurorul a arătat că imposibilitatea efectuării unei examinări repetate a probei biologice nu a fost cauzată de organul de urmărire penală, ci de expirarea termenului legal de păstrare a acesteia. Prin urmare, concluzia instanței de apel privind încălcarea dreptului inculpatului de a contesta rezultatul examinării medicale este neîntemeiată. De asemenea, recurentul a susținut că instanța de apel a apreciat formal probele administrate și nu le-a analizat în ansamblu. În opinia sa, simpla eroare materială din primul raport nu era suficientă pentru înlăturarea valorii sale probante. În consecință, concluzia potrivit căreia nu a fost dovedită starea de ebrietate alcoolică cu grad avansat și recalificarea faptei în baza art. 233 alin. (1) Cod contravențional au fost considerate neîntemeiate.

11. La 04 aprilie 2023, Pavel Starciuc a depus referință. El susține că procurorul critică exclusiv aprecierea dată de instanța de apel procesului-verbal nr. 29 din 25 mai 2019. Totodată, acesta respinge afirmația privind aprecierea formală a probelor, invocând că instanța de apel a indicat circumstanțele care au justificat concluzia sa, inclusiv tergiversarea unor acțiuni de către organul de urmărire penală, fapt ce i-ar fi afectat dreptul la apărare. Necontestarea inițială a rezultatului nu poate fi interpretată drept acceptare tacită, întrucât dezacordul cu rezultatele examinării a fost exprimat imediat după ce i-au fost aduse la cunoștință.

12. Urmărirea penală a fost pornită la 13 august și s-a terminat la 31 decembrie 2019. Prima instanță a examinat cauza în perioada 10 ianuarie 2020 - 20 ianuarie 2021. Instanța de apel a examinat cauza între 30 martie - 18 mai 2021 și 31 martie - 31 octombrie 2022. Instanța de recurs a examinat cauza între 27 iulie 2021 și 24 ianuarie 2022. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 22 februarie 2023.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

13. Partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală era următoarea:

(1) Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri:

...

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

...

12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

14. Art. 134¹² alin. (2) și (3) Cod penal prevedea următoarele:

...

(2) Prin stare de ebrietate alcoolică cu grad minim se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,3 pînă la 0,5 g/l sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,15 pînă la 0,3 mg/l.

(3) Prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,5 g/l și mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l și mai mult.

15. Partea relevantă a art. 264¹ alin. (4) Cod penal era următoarea:

(1) Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similare;

(4) Acțiunile prevăzute la alin.(1)–(3), săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere sau care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport,

se pedepsesc cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de pînă la 1 an.

16. Partea relevantă a art. 233 Cod contravențional era următoarea:

(1) Conducerea vehiculului de către o persoană care se află sub influența alcoolului ori în stare de ebrietate produsă de alcool ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege, dacă fapta nu constituie infracțiune,

se sancționează cu amendă de la 350 la 500 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de la 40 la 60 de ore, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 6 luni la 1 an.

.....

(4) Acțiunile prevăzute la alineatele (1)–(2¹), săvârșite de către o persoană care ... este privată de dreptul de a conduce vehicule, dacă fapta nu constituie infracțiune,

se sancționează cu amendă de la 450 la 500 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de la 40 la 60 de ore, sau cu arest contravențional pe un termen de 15 zile.

17. Pct. 16 din [Ordinul](#) nr. 104 din 08 iunie 2015 a Ministerului Economiei, cu privire la aprobarea procedurii de măsurare legală PML 5-02:2015 (Măsurarea concentrației de alcool în aerul expirat de persoanele testate cu analizatorul de timp „Alcotest 6810”) :

La stabilirea concentrației de alcool în aerul expirat de persoanele testate, cu utilizarea analizatorului, se va ține cont de eroarea tolerată a analizatorului, care constituie $\pm 0,02$ mg/L și se tratează în favoarea persoanei testate.

Eroarea tolerată a analizatorului este $\pm 0,02$ mg/L;

MOTIVAREA INSTANȚEI

18. Decizia motivată a instanței de apel a fost pronunțată pe 09 ianuarie 2023. Recursul a fost declarat pe 06 februarie 2023. Având în vedere că termenul pentru depunerea recursului era de 30 de zile, recursul a fost înaintat în termen.

19. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

20. Recursul procurorului se întemeiază pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, în redacția în vigoare până la 01 septembrie 2023, invocând, pe de o parte, deficiențe în motivarea hotărârii și existența unei erori grave de fapt care a afectat soluția instanței, iar, pe de altă parte, faptul că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită. Procurorul contestă concluzia instanței de apel privind valoarea probatorie a rezultatului de 0,66 g/l alcool în sânge și concluzia că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal. În primul rând, Completul va examina, prin prisma temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, concluzia instanței de apel cu privire la alcoolemia inculpatului, iar ulterior, prin prisma pct. 12) al aceleiași norme, va verifica dacă faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă.

21. Art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în vigoare până la 01 septembrie 2023, a fost interpretat în numeroase cauze (a se vedea drept exemplu hotărârile în cauzele nr. [1ra-231/2023](#), [1ra-1081/2023](#), [1ra-1309/2023](#)). Conform acestei interpretări, art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală se referă la carențe de motivare sau erorile grave de fapt. Simplul fapt al dezacordului cu motivarea instanței de apel nu cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 6) Codul de procedură penală, iar obligația instanței judecătorești de motivare a hotărârii judecătorești ar trebui interpretat ca o obligație a instanței să combată

convingător toate argumentele din apel care, dacă ar fi admise, ar schimba soluția instanței (decizia nr. [1ra-854/2022](#), §100). El nu poate fi interpretat ca obligând instanța să combată argumentele care nu pot avea vreun efect asupra soluției. Eroarea gravă de fapt constă în ignorarea unor circumstanțe evidente și esențiale pentru justa soluționare a cauzei, ceea ce a influențat în mod direct soluția pe caz.

22. La rejudecare, instanța de apel a examinat argumentele privind comunicarea rezultatului examinării medicale, posibilitatea efectuării unei analize repetate și aplicarea erorii tolerate a rezultatului indicat de aparatul alcoolsopic. Aceasta a indicat circumstanțele reținute și a explicat de ce probele examinate nu permiteau constatarea stării de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

23. Procurorul susține că analiza repetată nu mai putea fi efectuată din cauza expirării termenului legal de păstrare a probei biologice, împrejurare care nu ar fi imputabilă organului de urmărire penală. Această critică nu răspunde însă motivului determinant reținut în apel: rezultatul i-a fost comunicat inculpatului cu întârziere, fără a-i fi asigurată posibilitatea efectivă de verificare a acestuia. Instanța de apel a constatat că rezultatul examinării medicale i-a fost adus la cunoștință lui Pavel Starciuc la 22 august 2019, în prezența apărătorului. În aceeași zi, acesta a contestat rezultatul și a solicitat examinarea celei de-a doua probe biologice. Potrivit deciziei atacate, procurorul nu a infirmat această împrejurare și nu a explicat motivele comunicării rezultatului abia la data respectivă.

24. Conform pct. 35 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, concluzia examinării medicale, inclusiv rezultatul analizei de laborator, putea fi contestată în termen de trei zile de la anunțarea concluziei, prin solicitarea unei analize repetate într-o altă instituție medicală abilitată. Inculpatul și-a exercitat acest drept la data comunicării rezultatului.

25. Termenul de contestare și termenul de păstrare a probei biologice au finalități diferite. Expirarea termenului de păstrare nu echivalează cu acceptarea rezultatului și nici cu renunțarea la verificarea lui. În circumstanțele reținute în apel, invocarea acestui termen nu explică întârzierea comunicării rezultatului și nu înlătură consecințele acesteia asupra exercitării dreptului la apărare. Instanța de apel a examinat și acțiunile întreprinse după depunerea contestației. Cererea din 22 august 2019 a fost transmisă organului de urmărire penală la 28 august 2019. La 03 septembrie 2019, acesta s-a adresat Centrului de Medicină Legală, solicitând informații despre păstrarea și posibilitatea examinării probei aflate la Dispensarul Republican de Narcologie. Potrivit răspunsului din 06 septembrie 2019, Centrul de Medicină Legală nu putea comunica informații despre proba examinată într-o altă instituție. Prin urmare, contrar susținerii procurorului, acest răspuns nu confirma situația concretă a probei biologice și nici imposibilitatea examinării ei ca urmare a expirării termenului de păstrare.

26. Instanța de apel a explicat de ce aceste demersuri nu constituiau o examinare efectivă a cererii. Deși analiza repetată trebuia efectuată într-o altă

instituție medicală, era necesară clarificarea existenței și disponibilității probei la instituția care efectuase analiza inițială. Interpelarea adresată Centrului de Medicină Legală nu a clarificat aceste aspecte. Astfel, instanța de apel nu a ignorat demersurile autorităților, ci le-a examinat și a motivat de ce ele nu au asigurat verificarea rezultatului contestat. Reiterarea existenței acestor demersuri nu demonstrează o eroare gravă de fapt în aprecierea lor.

27. Procurorul mai susține că indicarea numelui „Stanciuc Pavel” în primul raport constituia o eroare materială, corectată ulterior prin emiterea raportului pe numele „Starciuc Pavel”, cu aceeași valoare de 0,66 de g/l. Instanța de apel nu a înlăturat rezultatul biologic exclusiv din cauza erorii de nume. Concluzia acesteia s-a întemeiat pe comunicarea tardivă a rezultatului și pe lipsa examinării efective a contestației. Corectarea numelui nu înlătura aceste deficiențe și nu echivala cu efectuarea analizei repetate solicitate de inculpat.

28. Instanța de apel a raportat împrejurările constatate la art. 94 alin. (1) pct. 8) și alin. (2) Cod de procedură penală, explicând că inculpatul a fost lipsit de posibilitatea efectivă de a verifica rezultatul biologic prin procedura prevăzută de reglementarea aplicabilă. Concluzia nu s-a bazat pe simpla contestare a probei, ci pe condițiile concrete în care rezultatul a fost comunicat și cererea de verificare a fost examinată.

29. Susținerea procurorului privind aprecierea formală a probelor nu este confirmată. Instanța de apel a identificat deficiențele procedurii, a examinat conduita inculpatului și a autorităților și a explicat consecințele acestora asupra utilizării rezultatului biologic. Critica recurentului exprimă, în esență, dezacordul cu modul în care instanța de apel a apreciat probele administrate, fără a demonstra ignorarea unor circumstanțe evidente și esențiale pentru justa soluționare a cauzei. După înlăturarea rezultatului examinării biologice, instanța de apel a examinat rezultatul testării alcoolscopice, procesul-verbal de constatare și declarațiile polițiștilor. Aceste probe confirmau conducerea vehiculului și valoarea de 0,30 de mg/l afișată de aparatul „Drager Alcotest 6810”. Stabilirea semnificației juridice a acestei valori impunea însă aplicarea regulii privind eroarea tolerată.

30. Potrivit pct. 16 din procedura de măsurare legală PML 5-02:2015, aprobată prin Ordinul Ministerului Economiei nr. 104 din 8 iunie 2015, la stabilirea concentrației de alcool în aerul expirat cu analizatorul respectiv se ține cont de eroarea tolerată de $\pm 0,02$ mg/l, în favoarea persoanei testate. Aplicând această regulă rezultatului de 0,30 mg/l, instanța de apel a reținut valoarea de 0,28 mg/l. Aceasta era inferioară pragului de 0,30 mg/l prevăzut de art. 134¹² alin. (3) Cod penal pentru starea de ebrietate alcoolică cu grad avansat. Aplicarea erorii tolerate constituia o cerință normativă a procedurii de măsurare și nu depindea de existența unor indicii privind funcționarea defectuoasă a aparatului. Declarațiile polițiștilor privind mirosul de alcool și rezultatul afișat de aparat nu

permiteau înlăturarea acestei reguli și nu stabileau, independent de măsurare, atingerea pragului penal.

31. Calitatea inculpatului de persoană privată de dreptul de a conduce nu înlocuia condiția privind starea de ebrietate alcoolică cu grad avansat. Pentru aplicarea art. 264¹ alin. (4) Cod penal trebuia dovedită atât această calitate, cât și săvârșirea uneia dintre acțiunile prevăzute la alineatele la care norma făcea trimitere.

32. Critica privind încadrarea juridică se întemeiază pe premisa că rezultatul biologic de 0,66 de g/l trebuia pus la baza soluției. Pentru motivele expuse, procurorul nu a demonstrat caracterul neîntemeiat al concluziei instanței de apel privind imposibilitatea utilizării acestei probe. Totodată, rezultatul testării alcoolscopecice, prelucrat în conformitate cu procedura aplicabilă, nu atingea pragul necesar pentru constatarea stării de ebrietate alcoolică cu grad avansat. În aceste condiții, argumentele invocate în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală nu justifică admiterea recursului. Instanța de apel a expus motive suficiente și pertinente pentru care a considerat că probele rămase administrate în cauză nu permit constatarea stării de ebrietate alcoolică cu grad avansat, element indispensabil pentru aplicarea art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

33. Deși instanța de apel a examinat și consecințele contravenționale ale faptei, recurentul nu a invocat vreo critică referitoare la aplicarea normelor contravenționale. În condițiile art. 434 Cod de procedură penală, aceste aspecte depășesc limitele controlului exercitat în prezenta procedură de recurs.

34. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul procurorului Dumitru Calendari împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 31 octombrie 2022.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Leonid Chirtoacă

Alexandru Negru

Digitally signed by Bleșceaga Stella
Date: 2026.10.12 19:37:17 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

MOLDOVA EUROPEANĂ

